

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sexta est admiratio sanctificatiue effusionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Berlio De passione domini

numenta reserantur: et tunc immobilis manu
ne iudeo per duricam orbe tota concusso.
Hec ille.

Sexta est admiratio sciti

ficiariue effusiois, vice sanguinis, et aqua de
latere Christi. Ad cuius considerationem non adiungit
urbis per euangelio quod iudei quoniam parastene
erat noblebant corpora in cruce remanere
in die sabbati ne sui festi solenitas fedare
tur et corporibus suspensis: vel hoc dicit theo
philus. Sic iudebanus in lege non occidere so
lem in hois supplicio vel quod noluerunt in die
festo tortores aut homicide censeri. Hec
ille. In hoc apparere exsecatois saturatas
qua putabatur festu fedari ex corporibus suspen
sis: nec iudebanus suas fedare possicas ex sua
sectione innocet. In hoc gerut typum eorum qui
reparat se male agere et honorabilem festi si
corporum suu remanent in cruce abstinente vlt
pnie. Adueniente enim festo splendidi et pin
guis epulans in hoc credidit deum et sanctos
honore regi quod virtus magna abusio est. Ro
gauerunt ergo iudei pilatus ut frangerent cui
ra crucifixum, ut sic cetsius moreretur de cru
ce tolleretur. Generunt ergo milites et frengerunt
crura latronum. Ad iesum autem cum venissent
ut videbant eum tam mortuum non frengerunt eius
crura: ut impleret scriptura Propterea. Quia
non dominus minutis ex eo, sed agno paschali qui
christus designabat. Et iterum alia scriptura di
cit Sacha. Et debuit in quem transfigeretur.
In hoc datus intelligi quod fortitudine operi agni
consecratus iesu non est fracta per passionem.
Nam iudei credentes frangere christi doctrinam
non per mortem amplius ea corroboraueruntur.
In hoc apparent blasphemati iudei cru
diliores iurates namque caput: nunc deires
nunc per ventrem: et alijs diversis modis christi
sum demembrantes. In hoc militum lan
cea latet eius agnus in quo per tria nimis eorum
crudelitas quod nec mortuo parceret. O
cet vulnus. Unde latere christi non senserit quod
aia ei iam amplius in corde non erat sed iam
ad presul in limbo descendebat: ita tunc mors ei
fuisse senserit cui felicissimam animam lan
cea illa transfigerit. Tunc et impleta est prophe
tia Lucae. Tu ipius anima prostrabis gla
dius. Sic autem dicit Augustinus. In die iudicij
improperabit christus peccatoribus vulnus latere
omnes. Ecce miseri ostium vite quod per vos

agrum est: et intrare noluisset per auctoritatem scilicet
devotionem. Ex latere autem christi sic aperto
continuo exiuit sanguis et aqua: sanguis vice in
punctu nre redemptoris: et aqua in lauacrum nre re
gnatoris. Hoc est aqua de qua dicitur erat Ezechiel
prophet. Quod ezechiel vidit aqua egrediens a la
tere dextera templi quod tamen protinus erat ut oia
vivificaret ad quod poterat attingere: et hoc oculum
aiaz quam attingit per fidem et charitatem. Augustinus
Uigilatius vero euangelista vultus est ut non
diceret latus ei percutitus aut vulnerauit: sed
aperiuit ut illic secundum vitam ostium paderet
unde sacramenta ecclesie manauerunt sine quibus
ad vitam quae vita est non intraret. Idem. Omnes
mortui resuissent: quod isto sanguine
ne mundi: quod isto vulnera salutem: Hoc ille.
Hoc autem fuit multum mirabile quod sic exie
rit de domini latere sanguis et aqua: quod in hominem
mortuus sanguis est totus regalat. Sed quod
quod dicere de sanguine: de aqua calumpnia
potest quoniam fuerit miraculosa quod fuit purissima
Chrysophilus. Potest quod calumpnia dicere quod ali
quod protinus vitalis erat in corpore et quod sanguis
effluxit. Quod vero manus inexpugnabile si
gnum fuit: et in euangelista subiungitur et quod videt
dictum testimonium probavit. Chrysophilus. Non ab
aliis audiuntur sed ipse prius videt: et verum est testimoni
monium ei. Augustinus. Sic enim quod videt: cuius
credat testimonium quoniam non vidit. Hoc ille.
Secundum autem quod dicitur hysto. Hoc quod lancea
uit dominum longius vocabat: quia per senectute
caligines habebat oculos et cum de sanguine
per lanceam defluente oculos terrisser: illu
minatus in chrysophilum credidit. Et secundum Isidorem
fuit martyris et episcopi cesarea capadocie ubi
moestica duplex vita. Hunc ac deuota aia
oculos tuos erige ut videas gloriam domini tuum
quod cruce pedet et clauas per tua salutem. In
tueretur deuote et preceplare: vide bene totum ille
secundum corporis dispositionem in cruce. De
bet hoc Berinus. Quis non rapiet ad spem et ipsius
terram fidetiam quod attendet in cruce christi corporis
dispositionem. Vide caput inclinatum
ad osculum: brachia extensa ad amplectum ma
nus perforatas ad largiendum: latus aperi
tus ad diligendum: pedes affixos ad nobiscum
mane dicendum: totum corpus excusat ad se totum no
bis impendendum. Hoc ille. Sentite itaque omnes
de patribus et gustate domini iesu suavitatem: pro
babis aperit dulcedine et ex amoris sui fratre

De miraculosa trāsmis. Fo. CXLI

grantia nostrā ad se allicit tarditate. Hoc
igit semper in yobis sentite qd̄ ei in ch̄o ie
lume dñe stade ingratisdinis reatu iuste
ab eo segeminti abyssum infernale in p/
petuum reh̄cedi: nunq̄ inde liberadimunq;
ad grām eius reddituri.

Septima est admiratō
bonorificatiue intumulatiōis. Hoc q̄pē
fuit admiratiōe dignū q̄ statum post mor
te taingominiosam habuit sepulturā tam
honorabile: de q̄ pdictū erat Esa. xj. Erat
sepulcrū eius gloriosum. Sicut enī dīc d
P̄ra: qz passibilitatē et hūilitatē assūmū
p̄sp̄ ppter nrām redēptōe: Jō ipa p̄ple
ta in sua morte debuerūt talia cessare: et ea
q̄ seqbant qdāmō ad glām resurrectiōis
ptiere. Pr̄t̄ at honor et glāa sepulture xp̄i
p̄cipie ex parte triū. Pr̄mo ex pte sepelit
tiū. Ioseph et nicodemū q̄ erāt magni vi
tē et notabiles atq̄ potētes. Ioseph inq̄
dīct̄ ab arimatheia ciuitate iudee: Et no
bilis et decurio. i. de ordine curie et officia
curie administras: vt d̄r̄ Beō. Erat itaq;
vir maḡ nobilitat̄: qz decurio. Vir ma
gne pr̄atis: qz diues. Vir magne fr̄tūs:
qz audacter accessit ad pilatū. Et erat vir
bon̄ et iust̄: discip̄ls iesu: occul̄t̄ tñ vñq̄
sc̄. p̄f̄metū iudeoz̄. Remig. Arimatheia
ipa ē et ramathia ciras helchaner samuel.
Iste aut̄ ioseph fm̄ sceli statū magne fuit
dignitatis: sed multo maioris meriti apud
deū fuisse laudat: siq̄deū iust̄ fuisse deleri
bitur. Decebat q̄pē eu talē existere q̄ cor
pus dñi sepeliret: q̄tū iusticiā meritor̄
dignus esset tali officio. Hec ille. Chrys.
Inspice hui⁹ viri fortitudinē. In mortis
enī p̄clm se tradidit: inimicicias ad oēs
assūmēs ppter benivolentia ch̄i. Hec ille
Alcodem⁹ at̄ erat vir sapient̄ et legiup̄t̄:
discip̄ls etiā iesu: occul̄t̄ tñ: Hi ḡ duo li
cēta a pilato obreata: qz fm̄ leges m̄uanas
corpa dānatōz̄ nō dnt sine licetia sepeliri:
venerut ad crucē. Et (vt credit̄) genua fle
ctentes adorauerūt dñm: Erat aut̄ iuxta
cruce dñi mestissima m̄r̄ eius cū maria ma
gdalene: et maria iacobi: et m̄fe filioz̄. Se
bedet: et ioāne euāgelista: ceterisq; multe
ribus q̄ secute fuerat iesum a galilea mi
strantes ei: vt Barthol̄ refert. Lū gio
seph et nicodem⁹ dñm adorassent: et bea/

tam virginē reverēter salutassent: lachry
mātib⁹ oclis dixerūt ei: Glenim⁹ o mater
vt filii tuū t̄ maḡm noll̄ deponam⁹ de
cruce: et honorifice recōdam⁹ in sepulcro.
O pietas qmēdabilis hoq; viroꝝ nobiliū
O deuotio laude digna: videte virtutem
sanguis ch̄i fusi. P̄t̄ fuerat discipliꝝ och
culi: sed nūc manifesti: virtute sanguinis
ch̄i fusi roborati. Deposuerūt ḡ reverē
ter corpus dñi de cruce: Quo deposito do
mina m̄r̄ suscepit caput cū scapulis in gre
mio: Magdalena/ pedes apud q̄s tantaz
grām inuenieratq; circumstant t̄ oēs ama
rissime plāgūt. Oz corp⁹ illō in hac depo
sitione dolorē nō senserit: in dulcissima vñ
go grauissimū sensit dolorē. O q̄ntis lab
ch̄ymis fluebat. Vaut aut̄ et ter sit crue
ta eius vulnera. Deosculabat ea et faciez
eius sacratissimā aspiciebat: et de aspicie
do et flendo satari nō poterat. Virginis
q̄pē dolor narrari nō posset: oēs etiā affi
stences amarissime fispant ita vt vix q̄s q̄
eoꝝ loq; posset. Sc̄do apparer honor et
gloria sepulture ch̄i ex parte loci: qz cor
pus ch̄i accipieres portauerūt reverēter
ad monumentū qd̄ distat a mōte caluas
rie passib⁹ qnāginq̄ta. Erat aut̄ illō monu
mentū in horto loco delectabili: Et p̄ hoc
signaret q̄ p̄ ei⁹ mōrē et sepulturā libet
ramur a mōre quā incurrum⁹ ppter pec
catū ade in horto cōmissum. Erat etiam
monumentū illō nouū: ne post resurrecti
onē ceteris corpib⁹ remanētib⁹ surrexisse
altius fingereſt: vt ait Hiero. Et Augusti.
at: Sic ut in maḡi virginis vtero nemo
ante illū: nemo post illū p̄ceptus est: ita in
hoc monumento nemo ante illū: nemo p̄
illum sepultus est. Et Theoph. Per hoc
q̄ nouū fuit sepulcrū: mystice dat intellig
ḡ: p̄ ch̄i sepulcr̄ oēs innovant̄: mor
te et corruptionē destructa. Hec ille. Erat
tā monumentū illō sumptuosum excisū
in petra: nō de laterib⁹ vel deterrāne for
te dicereſt defossatū et corp⁹ ch̄i sublatuz
Aug⁹. Si sepulcrū ch̄i fuisse in terra: di
cere poterāt: Suffoderūt terrā et furat̄ se
eum. Et hiero. In monumēto exalo i pe
tra cōditus est ne si ex multis lapidib⁹ eſ
discatū fuisse: suffolis tumuli fundamē
tis oblat⁹ furto dicereſt. Hec ille. Sed tñ
iz in sepulcro sumptuoso et magnifico cōb

FF 3